

GlaxoSmithKline Inc. (Glaxo Canada) vs Canada

Cazul Glaxo se referă la prețurile de transfer pentru achiziționarea de Ranitidină, un ingredient activ farmaceutic patentat utilizat pentru combaterea ulcerului la stomac. Ingredientul Ranitidina a fost descoperit de compania-mamă a Glaxo Canada, localizată în Marea Britanie (Glaxo UK) în 1976. Glaxo UK a înregistrat medicamentul care a inclus Ranitidina ca "Zantac", acesta a fost aprobat pentru vânzare în Canada în 1981, fiind lansat de Glaxo Canada în 1982.

Între 1990 și 1993, Glaxo Canada a cumpărat Ranitidină de la Adechsa S.A., o societate **afiliată** nerezidentă cu sediul în Elveția, pentru prețuri cuprinse între 1.512 CAD și 1.651 CAD per kilogram. În aceeași perioadă, două companii farmaceutice canadiene, Apotex Inc. și Novopharm Ltd., au cumpărat Ranitidină din alte surse pentru a fi utilizate în medicamentele anti-ulcer pentru prețuri cuprinse între CAD 194 și CAD 304 per kilogram de la furnizorii în condiții de concurență deplină.

Un acord de licență a conferit drepturi și beneficii către Glaxo Canada și un acord de furnizare a stabilit prețurile de transfer ale Ranitidine-ului. Efectul celor două acorduri combinate a permis Glaxo Canada să cumpere Ranitidină, să-l pună într-un mecanism de livrare și să-l comercializeze sub marca Zantac.

Ministerul Canadian al Veniturilor Naționale a reevaluat Glaxo Canada pentru anii de impozitare 1990-1993, în conformitate cu secțiunea 69 alin. (2) din Legea privind impozitul pe venit aplicabilă (în prezent sec. 247 alin. (2)), pe baza faptului că prețurile plătite pentru Ranitidină au fost mai mari decât o sumă care ar fi fost rezonabilă în circumstanțe de concurență deplină. Glaxo Canada a făcut apel la Curtea Fiscală din Canada ("CFC"), unde reevaluarea a fost confirmată pe baza faptului că acordurile privind licența și furnizarea ar fi luate în considerare în mod independent. Curtea Federală de Apel ("CFA") a admis recursul și a reintrodus cauza Curții Fiscale pentru determinarea prețului corect conform condițiilor de concurență deplină, luând în considerare circumstanțele acordului de licență.

Coroana a atacat decizia FCA la Curtea Supremă din Canada ("CSC"). În recursul său, Coroana a susținut că cercetarea pentru un preț conform condițiilor de concurență deplină trebuie să se concentreze asupra bunului particular, a tranzacției particulare și asupra părților particulare ale tranzacției respective. Coroana a susținut că această decizie, așa cum a fost adoptată de CFA, impune ca Ministerul Veniturilor Naționale să accepte circumstanțele (cum ar fi licența cu Glaxo UK) așa cum sunt, în timp ce, potrivit Coroanei, legislația ar trebui privită ca impunând Ministerului să ignore astfel de circumstanțe de concurență ne-deplină. Coroana a susținut în continuare că abordarea CFA a fost contradictorie cu cea a altor țări membre ale OCDE, ceea ce a dus la o incertitudine semnificativă.

Glaxo Canada a făcut apel la decizia CFA, argumentând că CFA a trimis în mod greșit chestiunea înapoi către CFC pentru a reevalua prețul conform condițiilor de concurență deplină, luând în considerare circumstanțele corespunzătoare. Poziția Glaxo Canada a fost că a dovedit cu succes că evaluarea impozitelor de către Minister a fost greșită și, prin urmare, nu era oportună reluarea chestiunii pe baza unei abordări alternative. După ce a concluzionat că evaluarea Ministerului nu era corectă, CFA ar fi trebuit să pună deoparte evaluarea.

În octombrie 2012, Curtea Supremă din Canada a pronunțat o hotărâre asupra cauzei GlaxoSmithKline Inc., concluzionând că atât apelul coroanei, cât și apelul incident al Glaxo Canada ar trebui respinse și reafirmând decizia Curții Federale de Apel.

CSC a constatat că aplicarea adecvată a principiului concurenței depline impune luarea în considerare a altor tranzacții intra-grup relevante și a trimis cazul înapoi Curții Fiscale din Canada pentru a re-determina prețul pe piața concurenței depline în această bază. Chiar dacă această decizie confirmă faptul că tranzacțiile intra-grup nu ar trebui să fie evaluate independent de alte tranzacții intra-grup relevante, lasă la dispoziția interpretării o serie de întrebări cu privire la modul în care acest lucru trebuie realizat în practică.